

KURIER Popularny

Organ Wojewódzkiego Komitetu

PPS

Rok II

Łódź, środa 26 czerwca 1946 r.

Nr 174 (241)

30 czerwca zdamy egzamin dojrzałości politycznej!

MANIFEST DO NARODU stronnicstw demokratycznych i organizacji społeczno- gospodarczych Polski w przededniu referendum

Stronnicstwa polityczne i organizacje społeczne ogłosiły wczoraj w związku z referendium odezwę do Narodu Polskiego.

Odezwa ta brzmi, jak następuje:

Rodacy!

Poraz pierwszy od chwili odzyskania Niepodległości wolny nasz Naród w suwerennym Państwie wezwany został, by dać bezpośredni wyraz swej woli.

Rodacy!

Świat cały patrzy na Polskę, kraj ruin zgłuszcz i mogił, kraj śladów walki z wrogiem, kraj wielkiej odbudowy po wojnie. Świat cały, nasi przyjaciele, a jeszcze bardziej nasi wrogowie śledzić będą pilnie PRZEBIEG GŁOSOWANIA LUDOWEGO, które zaświadczy czy nie daremne były cierpienia i ofiary umęczonego Narodu, bohaterska walka żołnierza polskiego na wszystkich frontach i na barykadach płonącej Warszawy. Czy cały Naród zjednoczył się we wspólnym wysiłku odbudowy Kraju, jak zjednoczył się wczoraj w nieustępliwej walce z wrogiem. Pamiętajmy, że głosowanie odbędzie się w przededniu konferencji pokojowej, że skłócenie nasze czy obojętność staną się w rękach Niemców bronią przeciw nam, bronią nie mniej groźną niż karabiny i armaty.

Polacy!

Drugi rok mija od chwili, gdy stanęliśmy do odbudowy Kraju. Wrogowie Polski starali się wpoić w Naród nasz i inne narody, że wszystko co budujemy jest krótkotrwałe, że lada chwila grozi nam wojna. My postawiliśmy na braterską współpracę narodów, na pokój dla całych pokoleń.

TE WALKĘ WYGRALISMY.

Łączy nas sojusz ze Związkiem Radzieckim, stworzyliśmy warunki dla przyjaźni przymierza Polski z innymi narodami świata. Rośnie nasza siła, znaczenie w stosunkach międzynarodowych, czego dowodem jest wybór Polski do Rady Bezpieczeństwa.

Wrogowie polscy starali się zo-

dzic w oczach innych narodów przeprowadzone przez nas reformy. Kłamano, że są nam one narzucone z zewnątrz, że zdążamy do „Siedemnastej Republiki“ i do „kolektywizacji“. W rzeczywistości wyzwoliliśmy Kraj spod panowania znieprawionych karteli, obszarników i magnatów, pozostających na służbie obcych interesów, a wyzwolenia tego dokonaliśmy dla ugruntowania niezależności Polski. Stawialiśmy na szybko dokonanie najkonieczniejszych reform społecznych, by móc wstąpić w długotrwały okres pokojowej odbudowy Kraju i współpracy warstw społecznych NA PODSTAWIE ROZUMNEGO KOMPROMISU.

Wygraliśmy!

Wrogowie Polski usiłowali wywołać nowy rozlew krwi polskiej, wojnę domową, dokonać przewrotu i narzucić dyktaturę soldateski, obszarników i fabrykantów.

W ostatecznym rachunku przyczyniło by się to tylko do odrodzenia niemieckiego imperializmu. Obroniłszy kraj przed wojną domową i wszelkimi zakusami dyktatury czy monopartii. Walczyliśmy w imię interesu Narodu — wygraliśmy.

Wprawdzie tu i ówdzie są niedomagania naszej administracji, bezpieczeństwa czy aprowizacji, ale winę za to ponoszą przede wszystkim ci, co dla obcych interesów, za obce pieniądze popierają bandy volksdeutschów, banderowców, własowców, czy też rodzimych wykołajników.

Dumni jesteśmy z tego, że najbardziej zniszczeni przez wojnę, mamy NAJWIĘKSZE W ŚWIECIE OSIĄGNIĘCIA w odbudowie Kraju.

Dumni jesteśmy, że znosząc świadczona rzeczowe wsi, pierwsi w Europie przedstawiamy gospodarce wojenną na tory pokojowe.

Dumni jesteśmy, że zdołaliśmy okazać światu nasze osiągnięcia w zagospodarowaniu ziem odzyskanych, że zwycięsko z ruin podnosimy nasze miasta i wsie, że rozkwita polski przemysł i handel.

Dumni jesteśmy z tego, że zdziesiątkowani w czasie wojny, sformowaliśmy dobrze wyszkolone Wojsko Polskie.

Rodacy!

30 czerwca staną przed narodem trzy pytania:

Pierwsze pytanie dotyczy zniesienia senatu, który znalazł się w konstytucji 1921 r. wbrew jednolitej opinii ruchu robotniczego i ludowego wskutek nieznacznej liczebnej przewagi, jaką wsteczniwo zdołało wówczas osiągnąć pozyskując głosy niemieckiej, junkierskiej mniejszości. Niemiecy obszarnicy, przednia straż zadczyliwej inwazji hitlerowskiej, zadecydowali o tym, że mieliśmy senat.

Wypowiadając się przeciwko senatowi demokracja polska nie wyklucza wprowadzenia w nowej konstytucji OBOK SEJMU CIAŁA DORADCZEGO o gospodarczych kompetencjach.

Senat — to ostoja wsteczniwa, przywilejów, zawsze zwalczany przez ruch robotniczy i ludowy — jest zbyteczny i nader kosztowny. Ci działacze ludowi, którzy wbrew wskazaniom Wincentego Witosa i Macieja Rataja, jak również wbrew własnym wypowiedziom sprzeniewierzają się swym ludowym sztafardom, występując za utrzymaniem senatu, poświęcają interes ogólny dla doraźnych, partyjnych celów. Kto usiłuje narzucić senat ruchowi ludowemu i robotniczemu, który od lat kilkudziesięciu walczy o jedność, ten świadomie dąży do zaognienia stosunków w Kraju.

Zniesienie senatu leży W INTERESIE NARODU, wszystkich jego warstw.

Drugie pytanie odnosi się do zasadniczych reform, które w kraju naszym zostały już dokonane. Ma na celu wprowadzenie ich do konstytucji jako stałej podstawy ustroju.

Reforma rolna dokonana w 1944 roku jest wyrównaniem zafocania Polski w stosunku do innych krajów Europy, a przede wszystkim w stosunku do Anglii i Francji.

Unarodowienie podstawowych gałęzi przemysłu jest koniecznością naszych czasów. Wprowadzono je obecnie w życie w całym szeregu krajów europejskich.

Ten rozumny akt pozwolił objąć mienie ponemieckie, wyzwolił nasz kraj spod jarzma obcych potęg finansowych, uczynił z robotnika współgospodarza przemysłu i pozwolił mu własną pracą PODNIEŚĆ SWĄ STOPE ŻYCIOWĄ.

Równocześnie krok ten wyzwolił rzemiosło i kupiectwo polskie spod ucisku karteli. Tym samym została wzmocniona inicjatywa i własność prywatna, rzemiosło i handel polski. Tym samym została wzmocniona prywatna, własność chłopska.

Zniesienie świadczeń rzeczowych, przywrócenie rolnikowi pełnej swobody rozporządzenia plonem jest dalszym aktem wzmacniającym własność chłopską. Dopiero na gruncie tych reform staną się możliwe wielkie osiągnięcia w dziedzinie oświaty, szkolnictwa i upowszechnienia kultury.

Reformy te w niczym nie dotknęły stanu posiadania Kościoła Katolickiego. Nasza demokracja uszanowała wierzzenia wszystkich obywateli.

Trzecie pytanie dotyczy ziem, które wróciły do Macierzy.

Ziemie te zapewniają naszemu krajowi dostęp do morza, zwiększają moc gospodarczą Polski o tyle, o ile ZMNIĘJSZAJĄ POTĘGĘ GOSPODRACZĄ NIEMIEC. Utrwalają taką granicę z Niemcami, która uniemożliwi wszelką próbę napaści na ziemie polskie ze strony odwiecznego naszego wroga.

Granica na Odrze i Bałtyku zapewni spokojny rozwój następnym pokoleniom naszego Narodu, zapewni również pokój całemu światu.

Rodacy!

Trzy pytania Głosowania Ludowego — to EGZAMIN JEDNOŚCI I DOJRZAŁOŚCI politycznej naszego Narodu.

Te trzy pytania stanowią jedną całość, nierozzerwalną i niepodzielną. Tylko wtedy będziemy mogli

wygrać pokój, jeśli wykażemy naszą jedność i utrwalimy ustroj, który daje gwarancję zaspokożenia interesu całego Narodu.

Kto nie głosuje — jest dezertorem z frontu naszej walki narodowej, kto głosuje bodaj raz „nie“, przekreśla spoiwość Narodu wbrew polskiej racji stanu.

KAŻDE „NIE“ POLAKA, TO „TAK“ DLA NIEMIECKICH DĄŻEŃ ODWETOWYCH, to „tak“ dla protektorów Niemiec.

Rodacy!

W tej dziejowej chwili nie może zbraknąć ani jednego uczciwego Polaka przy urnie, nikt nie powinien zlamać spoiwości naszych szeregów.

Niech żyje jedność Narodu!
Ojczyzna nasza, Polska Suwerenna, Niepodległa, niech żyje!

Polska Patria Socjalistyczna, Polska Partia Robotnicza, Stronictwo Ludowe, Stronictwo Demokratyczne, Komisja Centralna Związków Zawodowych w Polsce, Związek Samopomocy Chłopskiej, Związek Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację, Polski Związek b. Więźniów Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych, Związek Weteranów Powstań Śląskich Związek Inwalidów Wojennych, Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P., „Spółem“ Związek Gospodarczy Spółdzielni R. P., Ogólnopolska Izba Przemysłowo-Handlowa, Rada Naczelna Stowarzyszeń Kupiectwa Polskiego, Ogólnopolska Izba Rzemieślnicza, Polski Czerwony Krzyż, Polski Związek Zachodni, Towarzystwo Uniwersytetów Robotniczych, Ludowy Instytut Kultury, Liga Morska, Społeczno-Obywatelska Liga Kobiet, Związek Walki Młodych, Organizacja Młodzieży „TUR“, Związek Młodzieży Demokratycznej, Związek Harcerstwa Polskiego.

Poszliśmy słuszną drogą...

Marsz. Żymierski i min. Minc w Łodzi

przemawiali na zgromadzeniach robotniczych o doniosłości referendum dla losów państwa

Minister Minc wygłosił w dniu wczorajszym do robotników fabryki Poznańskiego w Łodzi, następujące przemówienie:

Jako minister przemysłu, witam robotników jednego z największych zakładów włókienniczych w Polsce, twierdząc klasy robotniczej. Witam was w przededniu wielkiego i uroczystego aktu głosowania ludowego. W dniu tym cały naród zadecyduje o tym jak ma być w Polsce. Trzeba, abyśmy wszyscy ma-

drze, poważnie i rozsądnie rozważali, jak mamy postąpić i abyśmy na tej podstawie powzięli decyzję, jak mamy głosować.

Musimy zdecydować, jaka ma być przyszła Polska.

Przeszło kilkanaście miesięcy od dnia, w którym okupant został wygnany z Łodzi. Razem ze zwycięskimi oddziałami byłem tu w pierwszym dniu po wyzwoleniu miasta. Przypominam sobie, jak było ciężko wówczas: brak surowców, brak we-

gla w elektrowniach i na fabrykach brak mąki w młynach, brak chleba brak szyb, zdemontowane warsztaty. Wyłoniły się trudne i ciężkie zagadnienia do rozwiązania: jak uruchomić przemysł, jak puścić w ruch te kolosy fabryczne, jak zapobiec bezrobociu, jak nakarmić ludzi, jak ich odziać. Myśmy, razem z wami, w wielkim trudzie tym zadaniom sprostał i rozwiązali je. Gdy dziś widzę dymiące kominy w Łodzi, gdy przypomnę sobie, że dymią komi-

ny na Śląsku i w innych częściach Polski, to zdaje mi się, że to jest cud, że nam się to udało. Jako minister przemysłu często miałem możliwość rozmawiania z cudzoziemcami, którzy przyjeżdżają do Polski. Rozmawiałem z Węgrami, którzy zapytywali: Jak wy to robicie, że u was nie ma inflacji, a u nas drukuje się miliardowe banknoty. Rozmawiałem z Francuzami i oni pytały mnie: Jak to jest ten cudowny środek, że wasze fabryki idą, a nasze stoją. A

ja odpowiadam im, że znam to lekarstwo i mogę wam podać receptę na nie: Myśmy wypędzili kapitalistów i obszarników. Stosujcie to lekarstwo i u was też będzie lepiej.

Jeżeli dziś u nas jest lepiej, choć jeszcze nie jest zupełnie dobrze, to dlatego, żeśmy poszli słuszną drogą — wywłaszczenia obszarników i kapitalistów i dlatego u nas jest lepiej i będzie lepiej! (Okłaski). Jesteśmy

(Dalszy ciąg na str. 2-jej)

